

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs CXV. Non nobis Domine non nobis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

In finita Dei memorat miracula uates,
 Quis populum Aegypto duxit ab ipse suum.
 Hec quoque festa cani sub Pascatos annua possunt,
 Quae grates referant carmina laeta Deo.

Cum uetus à magno genus Israël profectum,
 Aegypti uetitis egrederetur agris:
 Protinus in forti se sanctificauit Iuda,
 In genere Israël regia sceptrum ferens.
 Vidit & attoniti retro maris unda refugit,
 Peneades restuo Iordanis amne stetit.
 Summa remittentes salierunt culmina montes,
 Sicut ubi tenerae deliciantur oues.
 Quid tibi cur fugeres mare contigit, unde laboras?
 Cur solitum retro Iordani flectis iter?
 Utque mares ouium cur subsiluitis in auras,
 Culmina, quae colles uos noua causa mouet?
 Horruit & subito terra est concussa tumultu,
 Nec solitis tremuit motibus ante Deum.
 A facie commota Dei sunt omnia terrae
 Viscera, Sarigenae quem coluere patres.
 Qui duram faciles petram conuertit in undas,
 Siccaque manantes marmora fecit aquas.

PSALMVS CXV.

Non nobis Domine non nobis.

ARGUMENTVM.

Est gratiarum actio, & encomion Dei
 Israël, quod populus Israel habeat Deum
 R 2 bene

Narratio.

Transitus maris
 rubri & Iordani.

Tempestas in
 monte Syna.
 Poetica figura
 qua amplificat
 miraculum.

beneficientem. Addit autem antithesin, quod Gentium Dii non tales sint, ut qui nec audiunt, nec respiciant suos cultores. Hæc postea accommodat ad ipsos cultores Idolorum, quod cæci & surdi sint &c. Habent autem omnes illi Idola, qui non credunt quod Deus eos curet, respiciat, exaudiat, &c.

Quæ Gentes simulacra colunt sunt uana, nec ullum
Cui possint uerè fidere, numen habent.
Vnus ab Israël Deus est, & solus, & idem,
Cui uerè possis fidere, numen habet.

Occupatio est, non prædicabimus nos ipsos sed nomen Dei nostri. Simul autem proponit Psalmi summam. Noster Deus est Deus cæli.

Narratio.

ἘΥΤΙΘΕΙΣ.

Idola neque audiunt, nec respiciunt cultores suos, ergo tales sunt plane sine Deo.

Summe opifex rerum nobis ne confer honorem,
Quem decuit merito nominis esse tui.

Omnis namque tibi debetur gloria soli,

Pro bonitate tua, pro pietate tua.

Cur fatuas nobis patiaris dicere Gentes:

Nunc Deus istorum, quem uenerantur, ubi est?

At Deus astriferi noster tenet aurea cæli

Mœnia, & arbitrio cuncta agit ipse suo.

Verum illi simulacra colunt argentea, uel quæ

Ex auro humanæ composuere manus.

Ora quibus nunquam uerò sermone loquentur,

Quo nequeant aliquid cernere lumen habent.

Nulla soni ueniunt uanas elementa per aures,

Nare sub ipsorum non erit ullus odor.

Organa deficiunt stupidas gustantia linguas,

Cassa locuturæ guttura uocis habent.

Quid

Quid quod inutilibus nil possunt tangere palmis?
 Quodq; pedes nunquam qui moueantur habent.
 Illorum similes fiunt ea monstra parantes,
 Et quicumq; in eis spem posuere suam.
 At Domus Israël Domino confidat, ab ipso
 Illius auxilium præsidiumq; uenit.
 Semen Aaronium Domino confidite, ab ipso
 Auxilium uobis præsidiumq; uenit.
 Sperate in Domino quicumq; timetis, ab illo
 Auxilium nobis præsidiumq; uenit.
 Et memor est nostri Deus & facit esse beatos,
 Quos Domus Israël, quos & Aaron habet.
 Qui Dominum metuunt, non illis ulla decrit
 Copia, felices quæ statuisse potest.
 Felices timor ille facit discrimine nullo,
 Siue quis hîc magnus, siue pusillus erit.
 Addet ad hæc uobis, cumulataq; lucra reponet,
 His quoq; quæ nostræ semina stirpis erunt.
 Vos data felices Domini clementia fecit,
 Qui mare qui terras fecit, & astra poli.
 Mænia lucentis Deus incolit ardua mundi,
 Humano generi terrea regna dedit.
 Nemo tuas laudes post ultima fata loquetur,
 Nec nigra perpetua quæ loca nocte silent.
 Sed nos summe pater, modd tu patiare, tacebunt
 Tempore ab hoc laudes sæcula nulla tuas.

Conclusio, No-
 ster Deus non
 talis est, ergo
 merito eū lau-
 damus & in eo
 cōfidimus. At
 que hic iterum
 ingreditur cō-
 memoratiōem
 beneficiorum
 Dei, et orat, ut
 Deus benedi-
 ctionem suam
 super populū
 suū confirmet.